

Synet på tillatelse

Ifølge nesten alle større arabiske lærde sammen med noen Indo/Pak (Indiske og Pakistanske) lærde, er organtransplantasjon og donering av organer tillatt under gitte betingelser (som vil bli nevnt senere) Dette er basert på følgende grunnlag:

a) De kjente prinsipper (qawa'id) av Islamic rettslære basert på læren fra Qur'an og Sunnah tillater bruken av ulovlige ting ved ekstrem nød og behov. Ved et behovstilfelle, blir noen forbud fjernet, som når livet til en person er I fare vil forbudet mot å spise kadavre og drikke vin bli opphevet. Allah sier: "Han (allah) har kun gitt deg forbud mot dødt kjøtt, og blod, og kjøttet til grisen, og på det som andre navn er blitt sagt enn Allah sitt. Men hvis en er tvunget av nød, uten egen medvilje, og heller ikke overstiger grensene, så er han uten skyld. For Allah er Meget Tilgivende og Nådig". (Surah al-Baqarah, v. 173).

Koranen tillater ytringen av vantro (kufr) for å redde ditt liv. Allah sier: "Enhver som etter å ha akspetert tro på Allah, ytrer mistro, unntatt ved tvang mens han hjerte er fast i troen ..."

(Surah al-Nahl, V. 106).

The principle of Fiqh, based on the above Qur'anic guidelines, states: "Necessity makes prohibition lawful" (See: Ibn Nujaym, al-Ashbah wa al-Naza'ir, P. 85).

According to Imam Shafi'i (Allah have mercy on him), it is permissible for a person dying out of hunger to consume the meat of another human. (See: Ibn Qudama, al-Mugni, 9/335).

Therefore, in cases of need and necessity, impure, unlawful and Haram things become permissible. When a person's life is in danger and he is in dire need for transplantation, he is in such a situation, thus the transplantation of organs will be permissible.

b) Med hensyn til kroppens hellighet er det to ting som må bli tatt til vurdering.

Først og fremst er det en sannhet at menneskekroppen enten død eller levende, er æret og respektert, men krenker denne moderne prosedyren denne helligheten? Islam beordret oss til å ære menneskekroppen, men gav ingen bestemte metoder for dette. Vanæring av en kropp kan forandre seg fra en tid til annen og fra et sted til et annet.

Derfor kan det sies at dagens prosedyre medr organtransplantasjon ikke er vanæring av kroppen. Kirurgien blir utført på den mest respektfulle måte og det er ikke betraktet som respektløst. Dette er grunnen til at mange høyt respekterte mennesker av samfunnet ser på donasjon av organer som et fortjenstfullt tegn, og de blir ikke sett ned på.

Dernest er det tilfeller hvor Shariah overseer helligheten som en kropp har, som f.eks dersom man skal redde livet til et annet menneske.

Det er skrevet i Tuhfat al-Fuqaha: "Dersom en gravid kvinne dør og barnet I hennes mage er fortsatt I live, vil hennes mage bli åpnet for å ta ut barnet, for I dette redde livet til et menneske, derfor vil helligheten til menneskekroppen bli oversett" (Samarqandi, Tuhfat al-Fuqaha, 4/261 & Badai'i al-Sana'i).

Dette er også basert på det juridiske prinsipp "Hvis en blir konfrontert med to onder, så bør en velge det som er mindre" (al-Ashbah wa al-Naza'ir).

c) Når det gjelder et menneske som ikke eier sin egen kropp, tillater Islam et menneske I visse situasjoner å benytte sin kropp. Det er på same måte som Allah har gitt rikdom til et menneske, og det er tillatt for ham å bruke det (på en korrekt måte) og gi det som en gave.

Hvis et individ holder på å drukne eller er omslukt av flammer, er det fullt ut tillatt å gå og redde ham. På same måte er det tillatt å donere sitt organ for å redde livet til et medmenneske.

d) Nesten alle av de lærde gir tillatelse for blodoverføring og donering av blod ved behov og nødvendighet (se nedenfor) hvorfor er det da en forskjell når det gjelder organtransplantasjon. Den kirurgiske prosedyren sørger for at en ikke går gjennom unødvendig lemlestelse av sin kropp. Det er same som kirurgisk behandling som utføres på en levende person med hensikt å medisinere.

In view of the above (according to this group of scholars), it will be permissible to transplant and donate organs in order to save another person's life. However, this is subject to certain terms and conditions.

Det internasjonale Islamske Fiqh Akademi (Majma' al-Fiqh al-Islami) som består av en rekke store lærde fra hele verden forsket på denne saken I Feb 1988, og etter grundige undersøkelser gav de ut følgende kjennelse.

Merk, at disse resolusjoner fra det Islamske Fiqh Akademiet har blitt publisert på Arabisk og oversatt til en rekke språk.

Shariah vedtekter

1) Det er tillatt å transplantere et organ fra et sted I en persons kropp til et annet sted, så lenge en er sikker på at fordelene med dette er større enn ulempene. Og på den betingelse at dette blir gjort for å erstatte noe som er vekke, eller for å gjenopprette utseende eller funksjon, eller for å korrigere feil, eller vansiring som forårsaker fysisk eller psykologisk lidelse.

2) Det er tillatt å transplantere et organ fra en persons kropp til en annen, hvis det er et organ som kan hele seg selv, som f.eks. hud og blod, forutsatt at donoren er moden og vet hva han gjør, og alle andre relevante sharia betingelser blir møtt.

3) Det er tillatt å bruk deler av en organ som har blitt fjernet fra kroppen pga sykdom som kan komme til nytte i en annen person, som f.eks. fjerningen av hornhinnen pga sykdom.

4) Det er forbudt (haram) å transplantere eller bruke organer som liv er avhengig av, som f.eks. å ta et hjerte fra en levende person inn i en annen.

5) Det er forbudt (haram) å ta organer fra en levende person dersom det er fare for at viktige kroppsfunksjoner kan slutte å fungere som følge av dette. Selv om hans liv ikke er I fare, som f.eks ved å fjerne hornhinnene på øyne. Men fjerning av donasjon som gir delvis uførhet er et tema some r under akademisk debatt. Som han nevnte I resolution 8.

6) Det er tillatt å transplantere et organ fra en død til levende person når hans liv er avhengig av dette. Eller når viktige kroppsfunksjoner er svekkede uten dette. Forutsatt at den avdøde, hans arvinger, eller en muslimsk leder dersom identiteten er kjent men vedkommende ikke hadde arvinger, har gitt tillatelse til donasjon.

7) Det bør utvises omhu om at salg og kjøp av organer ikke er involvert i de situasjoner hvor transplantasjon er tillat. Det er ikke tillatt å handle organer i noe som helst tilfelle. Derimot er det fortsatt en debatt om hvorvidt den trengende kan bruke penger for å skaffe seg et organ han trenger, eller for å vise takknemlighet.

8) Alt annet enn scenariene beskrevet ovenfor er fortsatt emne for akademisk debatt, og krever mer detaljert forskning i lys av medisinsk forskning og shariah lover. Og Allah vet best. (Se: Qararat wa tawsiyat majma' al-fiqh al-Islami, P. 59-60).

Det Islamske Fiqh akademiet i India diskuterte også denne saken, og en av deres medlemmer som er anerkjent og lærd, Shaykh Ubaid Allah al-As'adi (Allah bevare ham) skrev en omfattende artikkel. Følgende er oppsummerte punkter av noen av betingelsene som er nevnt i hans artikkel. (som ikke har blitt nevnt i ovennevnte løsningene)

1) Det bør ikke være noen annen fornuftig alternative tilgjengelig ifølge medisinske eksperter.

2) En bør forsøke å unngå så langt det lar seg gjøre å la en ikke-muslims organer benyttes i en muslim og vise versa. Dersom dette ikke er mulig, først da kan organene til en ikke muslim benyttes.

3) Kun organene til en død person bør benyttes. Dersom dette ikke lar seg gjøre, kun da er det tillatt å benytte organer av en levende person.

Som en konklusjon, ovennevnte to er synspunktene av lærde med tanke på organtransplantasjon; Noen lærde, avholder seg fra å gi en kjennelse om dette teamet.

Min respekterte lærer, Shaykh Mufti Taqi Usmani er en av de som har motvilje mot å komme med sin mening. I et av hans skriv som jeg har (og jeg har også hørt det fra ham verbalt), sier han:

“Etter at boken ‘Islam’s ruling on organ transplantation’ ble skrevet (av hans ærede far, stormuftien av Pakistan, Mufti Muhammad Shafi, hvor det er sterkt uttrykt at det ikke er tillat med organtransplantasjon, som også ble støttet av Shaykh Taqi, m), leste jeg de ulige argumentene for organtransplantasjon, derfor har det gjort meg nølende og usikker i denne sak. Derfor avstår jeg fra å gi noen kjennelse.”

Derfor kan en følge en av de nevnte synspunktene, siden de begge er fra store lærde av Islam. Hvis en tar utgangspunkt i synet på at det er tillat, er det anbefalt, som en forholdsregel, å søke tilgivelse fra Allah (istigfar) og donere til veldedighet.

Og Allah vet best.

Muhammad ibn Adam al-Kawthari, UK
www.daruliftaa.co.uk